

2. Съвместими ли са с изискванията на член 3, параграф 2, буква а), член 3, параграф 3 и член 3, параграф 5 от Директива 2001/42 приложимите в настоящия случай разпоредби на националното право, които предвиждат, че без във всеки отделен случай да се определя потенциалното значение на последиците за околната среда, не се извършва стратегическа оценка на последиците върху околната среда на документите относно териториалното устройство, приложими към малки площи на местно ниво, както в настоящия случай, щом като в тези документи се споменава само един предмет на стопанска дейност?

3. Следва ли разпоредбите на Директива 2001/42 и по-специално на нейния член 11, параграф 1 да се тълкуват в смисъл, че изискванията на Директива 2001/42 не са приложими при обстоятелства като тези в настоящия случай, при които е извършена оценка на въздействието върху околната среда съгласно Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽²⁾?

4. Попада ли Директива 85/337 в приложното поле на член 11, параграф 2 на Директива 2001/42?

5. Ако отговорът на въпрос № 4 е утвърдителен, фактът, че е извършена оценка съгласно Директива 85/337 означава ли, че задължението да се извърши оценка на последиците върху околната среда съгласно изискванията на Директива 2001/42, при обстоятелства като възникналите в настоящия случай, следва да се разглежда като дублиране на оценката по смисъла на член 11, параграф 2 от Директива 2001/42?

6. Ако отговорът на въпрос № 5 е утвърдителен, създава ли Директива 2001/42 и по-специално нейният член 11, параграф 2 задължение за държавите членки да предвидят в националното си право съвместни или координирани процедури за оценка в съответствие с изискванията на Директива 2001/42 и Директива 85/337 с цел да се избегне дублирането на оценката?

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Stuttgart (Германия) на 16 юни 2010 г. — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Дело C-296/10)

(2010/C 221/48)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Bianca Purrucker

Ответник: Guillermo Vallés Pérez

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се разпоредбата на член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (Регламент „Брюксел II а“) ⁽¹⁾, когато съдът на държава членка, който първи е сезиран със спор във връзка с родителската отговорност от една от страните по спора, се произнася само по искане за постановяване на временни мерки, докато съдът на друга държава членка, който по-късно е сезиран от другата страна със спор със същия предмет, се произнася по иска?

2. Следва ли разпоредбата да се прилага и когато решението по самостоятелното искане за постановяване на временни мерки в една държава членка не подлежи на признаване в друга държава членка по смисъла на член 21 от Регламент № 2201/2003?

3. Следва ли сезирането на съд на държава членка със самостоятелно искане за постановяване на временни мерки да се приравни на сезиране с иск по смисъла на член 19, параграф 2 от Регламент № 2201/2003, когато съгласно процесуалното право на тази държава се изисква в определен срок

⁽¹⁾ ОВ L 197, 2001 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135.

⁽²⁾ ОВ L 175, 1985 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

пред този съд да бъде предявен и искът, за да се избегнат евентуалните неблагоприятни процесуални последици?

използване, за която не е необходимо съгласието на носителите на авторските права?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

**Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания)
на 18 юни 2010 г. — Infopaq International A/S/Danske
Dagblades Forening**

(Дело C-302/10)

(2010/C 221/49)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Ищец: Infopaq International A/S

Ответник: Danske Dagblades Forening

Преюдициални въпроси

1. От значение ли е на какъв стадий от технологичния процес се извършва временното възпроизвеждане за определянето му като „неразделна и съществена част от технологичния процес“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 ⁽¹⁾?
2. Може ли временно действие на възпроизвеждане да се счита за „неразделна и съществена част от технологичния процес“, ако се състои в сканиране на цели публикувани статии — ръчно извършвана операция, чрез която тези статии се конвертират от печатна информация в цифрови данни?
3. Включва ли понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 всяка форма на

4. Може ли извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизведеното, за нуждите на дейността на това предприятие по изготвянето на резюмета, да се включи в понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 дори ако носителите на авторските права не са дали своето съгласие за тези действия, когато останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?

Има ли значение за отговора на този въпрос обстоятелството, че при приключване на процеса по снемане на данни остават запазени единадесет думи?

5. Кои са критериите, по които следва да се прецени дали временните действия на възпроизвеждане имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29, ако останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?
6. Трябва ли повишаването на производителността, което ползвателят постига при временните действия на възпроизвеждане, да бъде взето предвид при преценка дали действията имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29?
7. Може ли да се приеме, че извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизведеното, спада към „някои специални случаи, които не засягат нормалното използване“ на посочените статии и които „не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“ по смисъла на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29, когато останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?

Има ли значение за отговора на този въпрос обстоятелството, че при приключване на процеса по снемане на данни остават запазени единадесет думи?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).